Св. Илия (Вирь Елешкото и Елешка река) и много си богати пограничен
манастирь въ околностите на Мирдоит. Въ увеличение отъ първото
султан въ почитание отъ стариятъ турци за това е и пръ-
ялъ до края на миналото столетие. Занего има абсолютно оно-
между българитѣ предание, за извеждането на Елешкия вирь
не храмъта, когато тука се подтвърдява още и съ надписа
не само на манастирьта Елешкия, но и на мѣстность-
ското и рѣката Елешка. За разоряването на тия манастири
имаме въ миналото по-колѣдне много свѣдѣния. Нѣ-
колкото неговите противници били турцитѣ отъ мѣстни и ду-
шанци, които много пъти го навѣтували, но единъ пъть у-
тишенно ввели турскитѣ въ мѣстните дрехи и послѣ дошли и
мѣстните турци да го тръсятъ чрезъ. При отъ Кримското станало
сбъскование между калугеритѣ и турцитѣ, тъй що турцитѣ
съ хрениятъ били убити. Манастирьтѣ пропаднали. Да чу-
довически. Турцитѣ отъ мѣстни и душанци го нападнали,
но калугеритѣ и въ тия времена били се защитили, тъй
що най-подиръ дошла войска и съ топове го разбили и
изсипали. До 1825-30 видоизмѣнена черква та е сѣ още стърчи до
селѣнитѣ си прозорци и единъ отъ тия (хаджи Илия-
го) нарѣдъ на прозорцитѣ единъ ръкопис и го пригрелъ.
Вирь Тодоричанье, близу до Тодориченье въ селото дошле се вли-
гдѣ днесъ отъ разваленитѣ на манастирьта само два
гладки стълпове, крайтѣ на разваленитѣ мости Елешка и Бори-
чанска рѣка, които е днесъ граница между България и
Тракия.

Св. Петка, Св. Богородица, Св. Троица, Св. Спасъ съ хаджи-
ове или въ Рухове, нарѣчени и могили Стари черковища
на гол отъ Мирдоит, на които въ по-новитѣ времена дори и
звали да се черкуватъ по старому и сега още използватъ
го и кои на прелазитѣ на да свѣтятъ вътъ. Между св. Петка
и св. Троица има дори на нарѣчени Недовища.

Св. Петъ разстоянъ само здравеетъ мѣстъ. Манастирьтъ на стръмнѣ хаджи на Кацо и Маловски подъ
чаи Попагоръ. Имало се помни отъ прѣдания и околнитѣ селяни съ тра-
вници тамо имало страда. Между Драгомани и Малово имали селяни имали
дали на него мѣсто имали по-непрадеи да се черкуватъ. Тукъ е обсѣ-
ли бѣдводно мѣсто има само твърдѣ скудно единъ извор. Тоди врѣ-
е много бѣли много капаци. Между Комититѣ съ се борили на
1885 сърби и българи. Въ Бъ-ваза при Драгомани, и много ранени и
убити съ остали въ между Комититѣ и не ги погребали, но ги по-
гребали, сторед Кацо казвал селянитѣ отъ речения села. Отъ тоя ред
часто качували се въ Софийско и Пирочко поле.

Св. Иоан Рилски или Бистренчкий манастир, на пътя отъ
Враца или Берковица свой часъ въ планината високо въ
едно ущелие при една пещера, отъ която извира вода въ която
има малки ~~[illegible]~~ Голеши. Надъ пещерата има слѣдующий
натпис, гръ. со иоанатьом и ..... а до скоро се запазваха и няко-
лко костни человѣчески.

Св. Иоан Богослов или Мѣтница Мѣнастир. Въ Кисьната
тамо долу въ Помитѣ на високитѣ има манастир
Св. Иоан Богослов първо нарѣчен помето на Кисьната
Кисьна та. Сега се казва по името на извора Мѣтница. Въ

ГРАДСКИ ЛИТ. СОФИЯ